

“Το παν δεν είναι η ομορφιά”

είπες , Αίσωπε, αν και τέρας

ασχήμιας κυριολεκτικά

Το κάλλος ήταν όμως ύψιστο αγαθό,

δεν το γνώριζες, Αίσωπε, αυτό;

Η ομορφιά -εντάξει-δεν έσωσε

το ελάφι από τον κυνηγό,

μα δε με πείθεις ούτε λεπτό

πως είναι πράγμα σχεδόν μηδαμινό

Η Αφροδίτη -παραδέξου το-

ήταν η κάλλιστη θεά,

αν και δεν ξεχνώ πως (παραδόξως)

είχε τον Ήφαιστο αγκαλιά

Κατατρόπωσε – θυμήσου καλά –

την **“εξουσία σε ολόκληρη Ευρώπη και Ασία”**

μα και την **“επιδεξιότητα στη μάχη”**

μαζί και τη δυσεύρετη **“σοφία”**

με μόνο όπλο της της Ελένης την ευμορφία

Για τον Πάρη ήταν η αγάπη της πιο σημαντική

και η άποψή σου διόλου ορθή

Η απάντηση έρχεται ηχηρή

και μου κόβει για λίγο την αναπνοή:

Πάρε την Ιφιγένεια γι' αρχή,

τους Έλληνες δέκα χρόνια στη σφαγή

και δες την Τροία να καίγεται απ' άκρη σ' άκρη

πριν αμφισβητήσεις εσύ τον μέγα μυθοπλάστη